

[Kristen Amby.]

ser, kan aldrig betyde, at det er Aarsag, ikke engang en medbestemmende. Jeg maa hævde som det principielle Synspunkt, jeg i alt Fald vil staa inde for, at hvad der ikke bor i Mennesket, kommer ikke frem bare ved en ydre Omstændighed.

Det ærede Medlem Hr. Vagn Bro har meget rigtigt sagt, at denne Debat skulde have været en forfatningsretlig Debat, og i den Henseende havde det ærede Medlem givet os sine Synspunkter. Det ærede Medlem siger, at kun dér, hvor Grundloven faktisk fastsætter Folkeafstemning, nemlig ved Forfatningsændring, bør vi have Folkeafstemning, men tilføjede, at vi havde jo haft det een Gang i Landets Historie ogsaa med Partiet Venstres Billigelse — saa vidt jeg husker oven i Købet paa dets Forlangende —, nemlig da de vestindiske Øer blev solgt, men det var ogsaa en Slags Forfatningsspørgsmaal. Naa ja, naar man først skal til at lave Spørgsmaal, der ikke er Forfatningsspørgsmaal, til en Slags Forfatningsspørgsmaal, kunde jeg maaske ogsaa sige, at Spørgsmaalet om, hvad der skal være Grundret i Landet, om det skal være muligt for Staten ifølge Straffeloven at tage Forbryderes Liv, ogsaa er et Forfatningsspørgsmaal. Saa er vi ude i Fortolkningsskunster. I øvrigt mener jeg, at det afgørende maa være, om et Spørgsmaal er tilstrækkelig betydningsfuldt eller ikke, og det mener jeg, at Spørgsmaalet om Dødsstraf er, saa jeg synes ikke, at det ærede Medlems statsretlige Argumenter for ikke at gaa til Folkeafstemning om dette Spørgsmaal var holdbare.

Jeg vender mig derefter til den højtærede Justitsminister. Det er ikke, fordi vi vil grave en Grav for andre, at vi har fremsat dette Forslag. Nej, højtærede Justitsminister. Justitsministeren smiler med sit berømte og ikke helt uelskværdige Smil. Nej, det er det ikke. Hvis det var Tilfældet, saa vilde vort Ræsonnement lyde saaledes: Vi ved, at de Herrer fra Regeringsbænkene gaar imod en Folkeafstemning om dette Spørgsmaal. Det ved vi omtrent paa Forhaand. Ja, men naar vi saa fremsætter det, har vi, forudsat at vi var imod Folkeafstemning, undergravet al deres Agitation for Folkeafstemning for Fremtiden, for naar de kommer ud i Landet og siger: vi ønsker Folkeafstemning om dette eller hint, fornemmeligt om Militærvæsenet, ved vi, at det ønsker de, for nu passer det i deres Kram. Men dengang der var politisk Mulighed for at faa Folkeafstemningsforslaget ført igennem, sagde de nej. (*Justitsministeren* [Zahle]:

Nej). Jo. Justitsministeren har jo ikke sagt nej endnu, men Ministeren siger, at det, man vil diskutere i et Udvalg, som han gerne ser nedsat, er blot almindelige Regler for, hvornaar man skulde have Folkeafstemning. Men samtidig udtalte han ret kategorisk, at han ønskede ikke Folkeafstemning angaaende dette Spørgsmaal. Saa er der ikke noget underligt i, at jeg siger, at dette har vi meget lille Interesse for.

Men naturligvis, naar man siger fra anden Side, at man gerne vil have et Udvalg nedsat om Sagen, skal jeg intet have imod det. Jeg vil blot haabe, at det saa skal lykkes at overbevise de Herrer om, at skal man overhovedet have Folkeafstemning i Landets Forfatning og i den politiske Praksis, skal man da i alt Fald have det paa et Omraade, hvor Folket kan tale med. Her drejer det sig i Virkeligheden om noget demokratisk afgørende. Har man ikke saa megen Tillid til Folket, at man i et Spørgsmaal, som Folket kan bedømme, vil lade det udtale sig om, hvad det ønsker eller ikke ønsker, viser man dermed, at man ingen Tillid har til Demokratiet.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Holstein har Ordet for en kort Bemærkning.

Holstein: Hvis den højtærede Justitsminister med sine Bemærkninger vilde gøre gældende, at de, der mener noget alvorligt, strafferetligt set, med dette Forslag, maa være indforstaaet med, at det henvises til Behandling i Grundlovsudvalget, vil jeg dertil svare: nej, lige omvendt, Hr. Minister, for hvis dette Lovforslag, som ikke efter sit Indhold, i alt Fald ikke hvis det ændres en lille Smule, er i Uoverensstemmelse med Forfatningen, henvises til de forfatningsmæssige Forhandlinger, saa dør det, saa bliver det kvalt, saa bliver det overhovedet ikke til noget, og det ved den højtærede Justitsminister lige saa vel som alle vi andre. Behandles det saadan, saa skal, før det kan gennemføres, for det første Folketing og Landsting blive enige om, hvorvidt og i hvilket Omfang man vil have det schweiziske Referendum indført som Led i det danske Forfatningsvæsen; dernæst skal Rigsdagen opløses og Beslutningen vedtages paa ny af den nyvalgte Rigsdag; først saa kommer Sagen ud til Folkeafstemning efter de grundlovmæssige Bestemmelser om en saadan. Er det den Fremgangsmaade, man tænker anvendt, saa tror jeg roligt, vi kan slaa en Streg over dette; hvis Lovforslaget skal henvises til det Ud-